

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side vil vi gerne være med til en reform på indkomstskattelovgivningens område. Vi synes imidlertid ikke, at dette forslag er et egentligt reformforslag. Der er vel et almindeligt ønske om at få sagerne ekspederet og at få antallet af sager nedbragt. Men vi mener, at hvis man senere end den 8. november konstaterer uregelmæssigheder, så må det også være rimeligt, at disse uregelmæssigheder kan blive justeret og de fundne beløb gjort til genstand for beskatning. Vi synes, forslaget i sin form opfordrer til snyderi. Vi synes, det minder om gratis spil i lotteriet med chance for gevinst.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at mit parti ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Nationaløkonomisk er Danmarks vigtigste og alvorligste problem i dag, at vi anvender vor arbejdskraft, vor vigtigste ressource, aldeles forkert. Vi bruger flere og flere mennesker år for år til at sidde og rasle med papirer og skemaer og blanketter og udfylde og sende frem og sende tilbage og skrive op og skrive ned og skrive hen. Det er den udvikling, fremskridtspartiet ønsker at bryde. Det er et nybrud i dansk lovgivning, og derfor skal man ikke undre sig over, at man, første gang man præsenterer et sådant nybrud, bliver mødt med en modtagelse, som dette forslag har fået.

Skal der virkelig gøres noget effektivt for at få arbejdskraften ført over til anvendelse i produktionen af trivselsskabende goder, i stedet for at den bliver brugt til mere og mere perfektionistisk skema- og blanketudfyldelse, noget, der til syvende og sidst spiller så ringe en rolle i livet, ja, så må man gå den vej, som vi foreslår her.

Hr. Gudme siger, forslaget er primitivt formuleret fra vor side. Ja men det er jo netop også det, der er meningen. Vi skal meget gerne nå frem til lovregler, som er klare og enkle og forståelige for hele befolkningen, så man præcis ved, hvad man har at rette sig efter. Derfor er det bevidst primitivt formuleret. Vi opfatter det ikke som hr. Gudme som noget nedsættende at formulere et lovforslag primitivt. Vi opfatter

det i allerhøjeste grad som en ros, at vi i nogle få sætninger kan formulere et princip, som er dækkende for langt størstedelen af familierne her i landet.

Sandheden er, at man i denne sal forestiller sig en helt, helt anden skattevirkelighed end den, der gælder både for de af hr. Poul Dam omtalte medborgere og for andre medborgere. Det er simpelt hen således, at den miserable skattelovgivning, man har lavet herinde i dette ting, er af en sådan art, at vi ganske roligt kan gå ud fra, at 90 pct. eller flere af de selvangivelser, der skal udfyldes i den kommende måned, bliver forkerte på det ene, på det andet eller på det tredje område. Man kan under alle omstændigheder sætte spørgsmålstegn både ved det ene og ved det andet.

Vi ved alle sammen, hvordan det går i familieøkonomien, når man får breve fra skattevæsenet. Hvis folk ikke har svaret inden 7 dage eller inden 4 dage eller inden 14 dage, så går man ud fra, at det er i orden, som skattevæsenet skriver, mens omvendt skattevæsenet har disse mange, mange år, hvori det kan omregulere folks ansættelser.

Nu har mange af ordførerne været inde på, og finansministeren var det også, at det skulle øge retfærdigheden i skatteligningen her i landet, når skattevæsenet kan komme et år eller to eller tre eller fire efter og lave om. Sådan fungerer det slet ikke i praksis. I praksis fungerer det på denne måde: man finder frem til en købmand og siger: der har ikke været kasseafstemning den dag, hvor din kone så dronningen blive gift i fjernsynet, og derfor er situationen den, at du simpelt hen må affinde dig med, at vi forkaster dit regnskab og forhøjer din indkomst, en privatforbrugsforhøjelse med 20.000 kr., 50.000 kr., 60.000 kr. Købmanden kan flere år efter overhovedet ikke komme med nogen berettigede indsigelser imod det, og det bliver uden videre taget til følge. I den ene kommune er man lidt mere large, i den anden kommune lidt mere restriktiv. Der kommer et væld af uretfærdigheder ind i det.

Det næstvæsentligste er, at når så disse sager bliver behandlet, så er der jo et personaleforbrug af den anden verden. Folk følger sig jo trådt over tærerne. De kan ikke finde ud af, om det er ligningen fra 1970 eller 1972, eller hvad der er tale om, de føler